

SENTINTA NR.

Ședința publică din data de 21.02.2012

Președinte -

Grefier -

Pe rol fiind judecarea acțiunii având ca obiect - contestație act administrativ fiscal formulată de reclamanta SC SRL cu sediul în str. nr. bl et. ap. jud. în contradictoriu cu pârâta D.G.F.P. cu sediul în str. nr. jud.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică de la data de 14.02.2012 consemnate în încheierea de ședința de la acea data, care fac parte integrantă din prezenta hotărâre, când instanța, pentru a da posibilitatea reclamantei să depună concluzii scrise, a amânat pronunțarea la data de 21.02.2012.

TRIBUNALUL

Prin acțiunea înregistrată pe rolul acestei instanțe sub nr. reclamanta SC SRL a solicitat în contradictoriu cu pârâta D.G.F.P. ca instanța, prin hotărârea ce se va pronunța, să dispună revocarea în parte a RIF, a deciziei de impunere și a dispoziției privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr. ciziei nr. anularea tuturor actelor de executare ulterioare îndreptate împotriva reclamantei în baza actelor administrativ fiscale menționate pentru obligațiile fiscale impuse de parată pe relația comercială cu SC SRL și obligarea paratei să refacă acte de inspecție fiscală cu încheierea unor noi acte administrativ fiscale.

În motivarea acțiunii reclamanta arată că contestă: baza de impozitare în suma de 566566 lei stabilită la pct. 2.1.1 din decizia de impunere 650 lei impozit pe 90650 lei impozit pe profit, 107648 lei TVA de plată, 39103 din suma de 39496 lei reprezentând majorări de întârziere, 47929 lei, reprezentând majorări de întârziere TVA, toate aceste sume fiind stabilite prin decizia de impunere menționată.

Sustine reclamanta că organul fiscal a stabilit obligațiile fiscale mai sus arătate fără a efectua o verificare a furnizorului SC SRL și fără a se ține seama de punctul de vedere al contribuabilului. Astfel, prin emiterea de facturi cu TVA de către SC SRL către SC SRL furnizorul a încasat sumele în cauză, astfel că numai acesta datorează plata obligațiilor către bugetul de stat. În acest fel bugetul de stat ar încasa de două ori, fără just temei, aceeași TVA, atât de la SC SRL cât și de la SC SRL, contrar dispozițiilor Titlului VI, art 125 și urm cod fiscal și cu încălcarea dispozițiilor art 5 c pr fiscală.

Faptul că SC SRL a achitat marfurile achiziționate de la SC SRL reprezintă fără echivoc o cheltuială, iar faptul că organul de control consideră ca se

poate obtine profit din vanzarea marfurilor fara o cheltuiala reprezentand pretul marfurilor vandute nu are nici baza reala si nici baza legala.

Considera reclamanta ca organul de control avea obligatia de a efectua o verificare incrucisata la SC SRL prin formularea unei cereri de control prin comisie rogatorie.

Perioada controlata a cuprins patru exercitii financiar contabile si fiscale- 2007-2010. Aceste exercitii financiar-contabile, in conformitate cu Legea nr. 82/1991, sunt exercitii independente unul fata de altul, cu implicatii individuale si efecte contabile si implicit fiscale specifice fiecaruia. Se arata ca profitul se valorifica pe o perioada de cel mult un an si nu pentru mai multi ani deodata, asa cum in fapt a procedat organul de control.

Parata a formulat intampinare, prin care a invocat exceptia inadmisibilitatii capatului de cerere prin care se solicita anulara dispozitiei privind masurile stabilite de organele de inspectie fiscala nr. referitor la aceasta cerere se arata ca aceasta a fost formulata direct in fata instantei, fara a fi fost parcursa procedura prealabila obligatorie. S-a invocat exceptia necompetentei materiale a instantei de contencios administrativ cu privire la capatul de cerere referitor la anulara tuturor actelor de executare indreptate impotriva SC SRL, competenta in acest caz revenind instantei de drept comun.

Pe fondul cauzei parata arata urmatoarele: in urma controlului fiscal, ce a avut drept obiectiv verificarea modului de calcul si evidentiere a impozitului pe profit pentru perioada ianuarie 2007-septembrie 2010 si a taxei pe valoarea adaugata pentru perioada ianuarie 2007-decembrie 2010, s-a constatat ca reclamanta a inregistrat pe cheltuieli achizitii de bunuri in baza unui numar de 15 facturi emise de SC SRL. In urma verificarilor a rezultat ca in toate cele 15 facturi a fost inscisa TVA, desi acest furnizor nu este inregistrat in scopuri de TVA. A rezultat ca livrarile de bunuri catre reclamanta nu au fost declarate de SC SRL prin declaratia recapitulativa, ca acest furnizor nu a declarat venituri realizate in anul 2009, iar in prezent se afla in stare de dizolvare judiciara, urmand a fi radiata.

Potrivit documentelor puse la dispozitia organelor de control, marfurile au fost achizitionate din Bulgaria de SC SRL (al carei administrator este si administratorul reclamantei), taxa aferenta fiind evidentiata atat ca taxa deductibila, cat si ca taxa colectata. SC SRL a vandut mai departe marfurile catre SC SRL, fara TVA, intrucat beneficiarul se afla in stare de insolventa. Potrivit declaratiilor reprezentantului legal al reclamantei, marfurile achizitionate de SC SRL au fost facturate catre SC SRL. In continuare, marfurile achizitionate de reclamanta de la SC SRL au fost comercializate catre SC SRL si SC SRL.

In conformitate cu dispozitiile legale in materie, dreptul de deducere pentru beneficiar se acorda doar daca facturile fiscale sunt intocmite de catre o persoana impozabila inregistrata ca platitoare de taxa pe valoarea adaugata. Or, SC SRL, societatea inscisa ca furnizor in toate cele 15 facturi, nu a fost inregistrata in scopuri de TVA.

Chiar daca bunurile au fost receptionare, documentele de receptie a marfurilor nu dovedesc provenienta lor, ci doar intrarea in gestiune. Documentul justificativ pentru dovedirea provenientei este factura de achizitie, insa facturile emise in cauza, pentru motivele aratate, nu indeplinesc aceasta calitate, fiind emise de o societate care la data emiterii era neplatitoare de TVA.

Fata de prevederile Legii nr. 82/1991, faptul ca reclamanta nu a inteles sau nu a cunoscut aceste prevederi, echivaleaza cu asumarea riscului, ceea ce presupune suportarea consecintelor integrale ale acestuia.

Analizand actele si lucrarile dosarului, instanta re tine urmatoarele:

In urma unui control fiscal prin care s-a verificat modul de calcul si evidentiere a impozitului pe profit si a taxei pe valoarea adaugata in perioada ianuarie 2007-decembrie 2010

(in cazul impozitului pe profit a fost avuta in vedere perioada ianuarie 2007-septembrie 2010).
Organul fiscal a incheiat urmatoarele acte fiscale: raportul de inspectie fiscala nr. _____
decizia de impunere nr. _____ dispozitia de masuri nr. _____

Prin raportul de inspectie fiscala si decizia de impunere sus mentionate au fost constatate si stabilite in sarcina reclamantei o serie de obligatii fiscale: 90650 lei impozit pe profit; 107648 lei TVA de plata; 39103 din suma de 39496 lei reprezentand majorari de intarziere aferente impozitului pe profit; 47929 lei, reprezentand majorari de intarziere TVA, toate aceste sume fiind stabilite prin decizia de impunere mentionata.

Prin decizia nr. _____ arata a respins contestatia ca neintemeiata pentru suma totala de 285330 lei.

Prin dispozitia privind masurile stabilite de organele de inspectie fiscala _____ in sarcina reclamantei a fost fixata obligatia de a corecta neconcordantele stabilite prin declaratia informativa (formular 394) privind livrarile/prestarile si achizitiile efectuate pe teritoriul national, aferenta perioadei sem I 2007.

Desi reclamanta a aratat in petitul actiunii ca solicita si anulara dispozitiei privind masurile stabilite de organele de inspectie fiscala _____ cuprinsul motivelor cererii de chemare in judecata nu se face nicio referire la masura dispusa de organul de control. Mai mult, nici in contestatia solutionata prin decizia nr. _____ clamanta nu a invocat nici un motiv de nelegalitate ori de netemeinicie a acestui act fiscal, incat actul contestat, beneficiind de prezumtia de legalitate si temeinicie, ramane valabil incheiat.

In ce priveste obligatiile fiscale suplimentare constand in impozit pe profit si TVA, astfel cum sunt contestate in prezentul litigiu, acestea provin, conform sustinerilor reclamantei, din relatia comerciala cu furnizorul SC _____ SRL.

Organul fiscal a retinut ca acest furnizor nu era inregistrat in scopuri de TVA, nu a declarat livrarile de marfuri catre beneficiarul SC _____ SRL prin declaratia recapitulativ, formulat 394, iar nici in facturile prezentate de reclamanta nu era mentionat codul unic de inregistrare in scopuri de TVA al furnizorului.

De asemenea, acelasi furnizor nu a declarat venituri in anul fiscal 2009, ca la momentul controlului acesta se afla in stare de dizolvare judiciara, iar din inscrisurile depuse de reclamanta nu se poate demonstra ca marfurile provind de la acest furnizor.

Chestiunea litigioasa dedusa judecatii o constituie natura inscrisurilor depuse de reclamanta, respectiv daca acestea sunt documente justificative in sensul legislatiei fiscale.

Constata tribunalul ca in speta este obligatorie decizia nr. V/2007 a ICCJ-Sectiile Unite, prin care s-a dispus urmatoarele, in aplicarea dispozitiilor art. 21 alin. (4) lit. f) si ale art. 145 alin. (8) lit. a) si b) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, precum si ale art. 6 alin. (2) din Legea contabilitatii nr. 82/1991, republicata:

Taxa pe valoarea adaugata nu poate fi dedusa si nici nu se poate diminua baza impozabila la stabilirea impozitului pe profit in situatia in care documentele justificative prezentate nu contin sau nu furnizeaza toate informatiile prevazute de dispozitiile legale in vigoare la data efectuării operatiunii pentru care se solicita deducerea TVA.

In considerentele deciziei pronuntate in RIL se arata ca, chiar daca prevederile Legii contabilitatii nr. 82/1991 si cele ale regulamentului de aplicare a acesteia nu contineau criteriile de stabilire a mentiunilor sau informatiilor ce trebuie sa le contina documentele justificative, prin Legea nr. 571/2003 s-au reglementat, cu caracter unitar, atat obligativitatea prezentării documentelor justificative, cat si mentiunile sau informatiile care sa rezulte din acestea.

Astfel, dupa cum rezulta din prevederile art 155 alin 5 lit d din codul fiscal, factura fiscala trebuie sa cuprinda intre altele codul de inregistrare in scopuri de TVA al persoanei impozabile care emite factura.

In speta nu se contesta intrarea marfurilor in patrimoniul reclamantei, ci provenienta acestora, reclamanta avand deci obligatia de a prezenta alte inscrisuri cu valoare de documente

justificative care sa dovedeasca certitudinea tranzactiilor consemnate in facturile prezentate la control. Singurele inscrisuri invocate de reclamanta sunt notele de intrare-receptie a marfurilor, care inasa nu sunt documente justificative, intrucat nu sunt mentionate expres de prevederile legale ca fiind inscrisuri care stau la baza inregistrarii in contabilitate. In acest sens, se contata ca, potrivit art 146 alin 1 lit a cod fiscal, exercitarea dreptului de deducere a TVA presupune detinerea unei facturi emise in conformitate cu prevederile art 155 cod fiscal. Nota de intrare receptie nu este mentionata deci printre conditiile de exercitare a dreptului de deducere.

Astfel, reclamanta nu a facut dovada ca beneficiaza de deducerea TVA pentru suma de 107648 lei inscrisa in cele 15 facturi fiscale de achizitie marfuri, in valoare totala de 566566 lei. Motivul pentru care reclamanta nu beneficiaza de dreptul de deducere nu este acela ca marfurile nu ar proveni de la SC SRL ci pentru ca nu a fost indeplinita conditia ca acest furnizor sa fie o persoana impozabila, inregistrata ca platitor de TVA. Cum aceste facturi nu reprezinta documente justificative de inregistrare in evidenta contabila a cheltuielilor in suma totala de 566566 lei, aceste cheltuieli sunt nedeductibile fiscal, ceea ce inseamna ca reclamanta datoreaza impozit pe profit, rezultat din vanzarea acestor marfuri.

In consecinta, si obligatiile fiscale accesorii TVA si impozitului pe profit sunt legal datorate.

Fata de aceste considerente, instanta va respinge actiunea, ca neintemeiata.

In ce priveste capatul de cerere constand in anularea actelor de executare ulterioare, instanta retine ca reclamanta nu a indicat ce acte de executare solicita a fi anulate, de unde reiese concluzia ca solicitarea privea acte ce ar putea fi emise ulterior. Instanta califica acest capat de cerere ca fiind un simplu efect al anularii actelor administrativ fiscale, iar nicidecum o pretentie distincta, sens in care va respinge ca neintemeiata exceptia necompetentei materiale a tribunalului in solutionarea cererii privind anularea tuturor actelor de executare.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
IN NUMELE LEGII
HOTARASTE**

Respinge exceptia inadmisibilitatii cererii privind anularea dispozitiei privind masurile stabilite de organele de inspectie fiscala exceptia necompetentei materiale a tribunalului in solutionarea cererii privind anularea tuturor actelor de executare, ca neintemeiate.

Respinge actiunea formulata de reclamanta SC SRL cu sediul in str. nr. bl. et. ap. jud. , in contradictoriu cu parata D.G.F.P.PRAHOVA cu sediul in str. nr. jud. a neintemeiata.

Cu recurs in 15 zile de la comunicare.

Pronuntata in sedinta publica, azi, 21.02.2012.

PRESEDINTE

GREFIER

